

มก

ชอณพร๑จ๑

เคนนร อี เฮกน

จัดทำเป็น E-Book ครั้งแรก ปี 2024

จัดทำโดยวิทยาลัยพระคริสตธรรมเมากองเทพฯ

48/1 ถ.พุทธมณฑลสาย 2 ซ.11 แขวงบางไผ่

เขตบางแค กรุงเทพมหานคร 10160 ประเทศไทย

Email: contact@rhemathailand.org

Thai Language E-Book Edition

Translated from: God's Medicine

ISBN: 0-89276-053-2

สงวนลิขสิทธิ์ © 1977 RHEMA Bible Church

AKA Kenneth Hagin Ministries, Inc.

ยาของพระเจ้า

โดย เคนเนธ อี เฮกิน

บุตรชายของเราเอ๋ย
จงตั้งใจต่อถ้อยคำของเรา
จงเอียงหูของเจ้าเข้าหาคำพูดของเรา
อย่าให้มันหนีไปจากสายตาของเจ้า
จงรักษามันไว้ภายในใจของเจ้า
เพราะมันเป็นชีวิตแก่ผู้ที่ค้นพบ
และมันรักษาเนื้อของผู้นั้นทั้งสิ้น
(สุภาษิต 4:20-22)

พระคัมภีร์ฉบับที่มีการอ้างอิงที่ดีแปลความ
หมายของพระธรรมตอนท้ายนั้นไว้ตรงมุมเล่มว่า

“..และมันเป็นยารักษาเนื้อของผู้นั้นทั้งสิ้น” พระเจ้าทรงสนใจที่จะรักษาเราหากว่าเราเจ็บป่วย ทั้งยังทรงสนใจที่จะดูแลให้เรามีสุขภาพที่ดีด้วย พระองค์ได้ทรงจัดเตรียม **“ยาของพระเจ้า”** ไว้ให้เรา เพื่อการหายโรคและสุขภาพที่แข็งแรง

การจัดเตรียมของพระเจ้าคืออะไร? เรามีสิทธิ์อะไรบ้าง? มีอะไรที่เป็นของเราจริงๆ ในเรื่องการหายโรคและสุขภาพร่างกายของเรา เราจะแน่ใจได้อย่างไรว่าอะไรคือสิ่งที่พระเจ้าทรงประทานให้แก่เรา?

มีเพียงวิธีเดียวเท่านั้นคือศึกษาพระวจนะของพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ, ละเอียด, ขยัน, **ยำเกรงและอธิษฐาน**

ผมป่วยมาตั้งแต่เกิด ไม่เคยมีวัยเด็กที่เป็นปกติ ไม่เคยวิ่งเล่นเหมือนเด็กคนอื่น ๆ ไม่เคยมีคื่นไหนดึนนอนหลับสบาย และไม่เคยมีวันไหนที่ไม่

ป่วยจนอายุได้ 17 ปี ตั้งแต่เด็กจนโตเป็นวัยรุ่น ผมได้แต่นั่งอ้าปากค้างและเฝ้ามองดูสิ่งต่างๆ ที่เด็กปกติสามารถทำได้ ตลอดช่วงเวลานั้น ความปรารถนาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของผมคือ การหายดี

เมื่อผมอายุได้ 15 ปี ผมกลายเป็นคนนอนป่วยโดยสิ้นเชิง ผมต้องนอนอยู่บนเตียงเป็นเวลานานถึง 16 เดือน ซึ่งผมทราบดีว่าหากมีวิธีใดที่จะช่วยผมได้ วิธีนั้นจะต้องมีอยู่ในพระคัมภีร์ จะต้องเป็นไปโดยพระเจ้า จะมาจากที่อื่นไม่ได้เลย เพราะว่าเวลานั้นวิทยาศาสตร์การแพทย์ได้หมดหวัง และบอกว่าไม่มีทางที่จะรักษาผมให้หายได้แล้ว ผมเกือบจะตายแล้ว ก่อนที่จะได้ทำในสิ่งที่ผมอยากจะขอหนุนใจให้คุณทำตาม นั่นคือ หันมาศึกษาพระวจนะของพระเจ้า **อย่างสม่ำเสมอ, ละเอียด, ขยัน, ย้ำเกรงและอธิษฐาน** เพื่อจะค้นคว้าพระวจนะของพระเจ้าได้บอกอะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้บ้าง

ผมเกือบจะคอยนานเกินไปเสียด้วยซ้ำ เพราะถ้าหากมีอะไรเกิดขึ้นกับผมอย่างเฉียบพลัน ผมเดาว่าผมอาจจะเสียชีวิตแล้วก็ได้ แต่เพราะอาการของผมยังคงที่อยู่ ผมจึงมีเวลาศึกษาพระคัมภีร์บ้าง เพราะผมไม่ได้ค้นพบว่าพระเจ้าตรัสอะไรถึงเรื่องนี้ได้เพียงชั่วข้ามคืนเท่านั้น

คุณทราบไหมว่าทำไม? เพราะบางครั้งเราจำเป็นต้องลืมสิ่งต่าง ๆ ที่เคยเรียนมาก่อนที่เราจะสามารถเรียนรู้ถึงสิ่งที่ถูกต้องได้ เพราะว่าจิตใจของเราถูกบดบังและเต็มไปด้วยสิ่งต่าง ๆ มากมายซึ่งไม่ใช่ความจริง

ทุก ๆ ครั้งที่ผมได้รับพระสัญญาที่ดีจากพระวาทะของพระเจ้า ชาตานก็จะบอกกับผมว่า “นั่นเป็นพระสัญญาของชนชาติยิวเท่านั้น” หรือไม่ก็บอกว่า “นั่นไม่ใช่พระสัญญาสำหรับประชากรของพระเจ้าในยุคปัจจุบันนี้แล้ว”

ผมไม่รู้ว่ามันเป็นจริงตามนั้นหรือไม่ ผมต้อง
ใช้เวลานานในการค้นหาคำตอบจากพระคัมภีร์ เพื่อ
จะมั่นใจได้ว่าพระสัญญา นั้นเป็นของผมจริง พระเจ้า
ทรงประทานพระสัญญาแก่ผมด้วย ดังเช่น ข้อที่ว่า
“บุตรชายของเราเอ๋ย จงตั้งใจ ต่อถ้อยคำของเรา...”
ขอบพระคุณพระเจ้า พระวณะของพระเจ้าไม่ได้
เป็นของชนชาติยิวเท่านั้น แต่เป็นของทุกคนที่เป็น
ประชากรของพระองค์

บทที่ 2

วิธีการรับประทานยา

สมมติว่าคุณไปหาหมอและได้รับใบสั่งยาซึ่งเขียนไว้ว่า: รับประทานยาครั้งละ 2 เม็ด วันละ 3 เวลาก่อนอาหาร ถ้าหากคุณคาดหวังว่าใบสั่งยานั้นจะเป็นผลดีต่อคุณ คุณก็ควรรับประทานยาตามใบสั่งยานั้น

คุณทราบหรือไม่ว่าพระเจ้าทรงประทานวิธีการรับประทานยาของพระองค์ไว้ด้วย?

พระเจ้าทรงประทานพระวจนะของพระองค์เพื่อสุขภาพของเรา เพราะพระองค์ตรัสว่า “ถ้อยคำของเราเป็นชีวิตแก่ผู้ที่ค้นพบ และถ้อยคำของเราเป็น **สุขภาพหรือการรักษา**เนื้อของผู้ที่นั่นทั้งสิ้น” (สุภาษิต 4:20-22)

ไม่ว่าจะเป็นยาอะไรก็ตาม แม้แต่ในฝ่าย
ธรรมชาติ จะไม่ให้ประโยชน์อะไรแก่คุณเลยจนกว่า
คุณจะได้รับประทานมันเข้าไป คุณอาจจะไปหาหมอ
และหมอก็อาจจะสั่งยาให้คุณ แล้วคุณก็นำยากลับ
บ้าน และเก็บยานั้นไว้ในลิ้นชักหรือวางไว้บนโต๊ะข้าง
เตียงนอน และอาการของคุณก็อาจจะแย่ลงเรื่อยๆ
คุณอาจจะโทรไปหาคุณหมอและบอกว่า ผมไม่เข้าใจ
เลย ผมได้รับยาตามใบสั่งของหมอและได้จ่ายเงิน
ค่ายาแล้ว แต่ทำไมอาการของผมยังแย่ลงเรื่อยๆ”

หมออาจจะถามว่า “คุณรับประทานยาตาม
วิธีที่ให้ไปหรือเปล่า?”

“เปล่าครับ แต่ผมมียาอยู่ตรงนี้เอง เก็บอยู่
ในขวดวางอยู่ข้างเตียงนอนของผมเอง” คุณตอบ

มันจะไม่เกิดผลอะไรเลย หากยานั้นอยู่แต่
ในขวด คุณจะต้องรับประทานมันเข้าไป และยาของ
พระเจ้าก็จะไม่เกิดผลเพียงเพราะคุณมีไว้อยู่บนโต๊ะ

ข้างเตียงนอนเท่านั้น พระวณะของพระเจ้าจะไม่เกิดผลเพียงเพราะคุณมีพระคัมภีร์วางอยู่บนตู้ลิ้นชัก พระวณะไม่สามารถเกิดผลได้เพียงเพราะคุณอ่านพระคัมภีร์หรือจดจำข้อพระคัมภีร์ได้บ้าง และก็ไม่มีประโยชน์อะไรเลยเพียงเพราะคุณพูดว่า “ลูกเชื่อว่าพระคัมภีร์เป็นความจริง” หรือเอาแต่พูดว่า “ลูกเชื่อในพระวณะที่ได้รับการคล้อยจากพระเจ้า”

แต่พระวณะของพระเจ้าจะเกิดผลก็ต่อเมื่อคุณบรรจุพระวณะไว้ภายในตัวคุณ! ไว้ในหัวใจของคุณ! วิธีที่คุณทำได้ไม่ใช่เพียงแค่อ่านพระคัมภีร์แล้วก็ลืมเสีย แต่คุณจะต้องตรึงตรองตามพระวณะนั้น คิดใคร่ครวญถึงพระวณะ ป้อนพระวณะเข้าไปในตัวคุณ จนกระทั่งพระวณะนั้นกลายเป็นส่วนหนึ่งของมนุษย์ภายในของคุณ

ยาของพระเจ้าคือพระวณะของพระองค์นั่นเอง และนี่คือวิธีการรับประทานยาของพระองค์

1. บุตรชายของเราเอ๋ย จงตั้งใจต่อถ้อยคำ ของเรา...

พระองค์ทรงหมายความว่าอะไรเมื่อตรัสว่า “จงตั้งใจ” ต่อถ้อยคำของเรา? ถ้าผมเห็นเพื่อนคนหนึ่งในย่านธุรกิจที่กำลังรีบเดินไปตามถนน ผมอาจจะเรียกเขาและพูดว่า “คุณๆ รอก่อน ผมอยากจะคุยกับคุณหน่อย”

เขาอาจจะตอบว่า “อาจารย์เฮกิน ไม่ได้ครับ ตอนนี้ผมคุยกับอาจารย์ไม่ได้ เพราะว่าผมมีนัดอยู่ใกล้ๆ นี่เอง และก็สายไปสัปดาห์ที่แล้ว ผมต้องรีบไปตามนัด”

เขาไม่ได้ตั้งใจที่จะทำให้ผมเสียความรู้สึก เขาไม่ได้โกรธผม เขาชอบผม อยากจะคุยและเป็นเพื่อนกับผม แต่มีสิ่งอื่นที่เขาจำเป็นต้องทำก่อน มีสิ่งอื่นที่เขาต้องใส่ใจอย่างจดจ่อก่อน

หมอลิเลียน บี ยีโอแมน เป็นอายุรแพทย์
ผู้ได้รับการรักษาโรคจากพระเจ้า เธอจึงได้ถวายชีวิต
ของเธอเพื่อรับใช้พระเจ้า และสอนเรื่องนี้ เธอได้
สอนสิ่งที่เธอเรียกว่า “ชั้นเรียนการหายโรค” ซึ่ง
สอนในช่วงกลางวันระหว่างที่มีการประชุมฟื้นฟูของ
เธอ เธอได้เขียนไว้ในหนังสือเล่มหนึ่งของเธอว่า
“ดิฉันเกือบจะโกรธ เพราะว่าขณะที่เรากำลังศึกษา
พระวาระของพระเจ้าในเรื่องสำคัญเช่น การหายโรค
ทางกาย คุณสามารถบอกได้เลยว่า พวกเขาไม่ตั้งใจ
กับเรื่องนี้สักนิดเลย บางคนเคาะนิ้วเล่นบนหนังสือ
เพลง บางคนนั่งเหม่อลอย บางคนมองออกไปนอก
หน้าต่าง บางคนเคี้ยวหมากฝรั่ง แล้วคนกลุ่มเดียว
กันนี้เองก็ต้องการให้คุณอธิษฐานเพื่อความเชื่อ
ให้ แต่พวกเขาไม่ต้องการที่จะทำอะไรด้วยตัวเอง
สักนิดเลย”

พระเจ้าทรงต้องการให้ลูกของพระองค์เติบโตในฝ่ายวิญญาณ และพระองค์ได้ทรงจัดเตรียมวิธีที่เราสามารถจะเติบโตขึ้นได้ไว้ให้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ตรัสผ่านเปโตรว่า “เช่นเดียวกับทารกแรกเกิดจงปรารถนาน้ำนมฝ่ายวิญญาณอันบริสุทธิ์ เพื่อโดยน้ำมนั้นจะทำให้ท่านทั้งหลายเจริญขึ้นสู่ความรอด” (1เปโตร 2:2)

ผมเชื่อว่าพระเจ้าทรงประสงค์ให้ลูกของพระองค์แต่ละคนเติบโตขึ้นในฝ่ายวิญญาณ พัฒนาชีวิตในการอธิษฐานและชีวิตแห่งความเชื่อมากขึ้นจนสามารถยืนหยัดบนลำแข้งของตัวเองได้ จนเขาไม่เป็นทารกฝ่ายวิญญาณที่ต้องพึ่งคนอื่นให้อธิษฐานเพื่อ ให้คนอื่นใช้ความเชื่อให้และพึ่งคนอื่นเพื่อรับการหายโรคให้ตัวเองอีกต่อไป

ผมคงกังวลใจถ้าผมไม่รู้เรื่องการอธิษฐาน และมีความเชื่อเพิ่มมากขึ้นกว่าเมื่อ 30 ปีก่อน

ในวันนี้ขณะที่ผมยังมีชีวิตอยู่ ผมคงอยู่อย่างหวาดกลัว เพราะไม่รู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับผมบ้าง แต่ขอบคุณพระเจ้าที่เราสามารถดำเนินไปกับพระเจ้า และพระวจนะของพระองค์ได้ พระวจนะของพระองค์สามารถเป็นจริงแก่เราในวันนี้มากกว่าในปีก่อน เราสามารถเรียนรู้ที่จะอธิษฐานให้เกิดผลมากกว่าปีก่อนได้ ความเชื่อของเราในปีนี้ก็ยิ่งใหญ่กว่าปีก่อน และพระเจ้าทรงเป็นจริงแก่เราในเวลานี้มากกว่าที่เป็นเมื่อปีก่อน พระองค์จะทรงเป็นเช่นนั้นถ้าเรากระทำตามที่พระองค์ได้ตรัสไว้ว่า “บุตรชายของเราเอ๋ย จงตั้งใจต่อถ้อยคำของเรา...”

พระเยซูตรัสว่า “มนุษย์จะบำรุงชีวิตด้วยอาหารสิ่งเดียวหามิได้ แต่บำรุงด้วยพระวจนะทุกคำซึ่งออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า” (มัทธิว 4:4) พระเจ้าตรัสว่า “จงตั้งใจต่อถ้อยคำของเรา” นั่นก็หมายความว่า “ให้ถ้อยคำของพระองค์มาเป็นอันดับ

แรก” ซึ่งก็หมายความว่า “ให้ใส่ใจต่อถ้อยคำของพระองค์อย่างจดจ่อ” และหมายความว่า “เอาสิ่งอื่นออกไป และใส่ใจถ้อยคำของพระองค์เข้ามา”

2. จงเอียงหูของเจ้าเข้าหาคำพูดของเรา...

“จงเปิดหูของเจ้า” พระเจ้าตรัสไว้ “ต่อคำพูดของเรา” นั่นคือ เปิดหูของคุณต่อพระวาทะของพระเจ้า

แล้วเอียงหูของคุณเข้าหาอะไร? เข้าหาคำพูดของพระเจ้า... นั่นคือเปิดหูของคุณต่อสิ่งที่พระเจ้าได้ตรัสไว้

“แต่ฉันไม่เข้าใจ” บางคนอาจพูดแบบนี้

พระเจ้าไม่ได้ทรงขอให้เราเข้าใจพระวาทะของพระองค์ พระองค์ทรงขอให้เราเชื่อในพระวาทะนั้น นั่น ผมเองก็ไม่เข้าใจว่าหลายสิ่งหลายอย่างเกิดขึ้นได้อย่างไร แต่ขอบพระคุณพระเจ้าที่สิ่งต่างๆ เหล่านั้นเกิดขึ้นและก็เกิดขึ้นเพราะเราเชื่อ

คุณไม่สามารถอธิบายจากมุมมองในฝ่าย
ธรรมชาติได้ว่า การบังเกิดใหม่เกิดขึ้นได้อย่างไร
คุณบังเกิดใหม่ด้วยความเชื่อในองค์พระเยซูคริสต์
รับพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของคุณ และ
สารภาพว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของคุณ และ
พระวิญญาณทรงเป็นพยานร่วมกับวิญญาณของ
คุณว่า คุณเป็นบุตรของพระเจ้า ถึงจะอธิบายไม่
ได้ แต่ขอบคุณพระเจ้าที่คุณรู้ว่าคุณบังเกิดใหม่แล้ว

คุณไม่สามารถอธิบายได้ว่าคนๆ หนึ่งได้รับ
การเติมเต็มด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และพูดภาษา
แปลกๆ ได้อย่างไร แต่ขอบคุณพระเจ้าที่เป็น
ตามนั้น

ผมไม่สามารถบอกใครได้ว่าการหายโรคเกิด
ขึ้นได้อย่างไร แต่ผมก็รู้ว่าอะไรทำให้สิ่งนั้นเกิดขึ้น
นั่นก็คือความเชื่อ! ความเชื่อทำให้เกิดขึ้น

นี่คือเหตุผลที่พระเจ้าได้ตรัสไว้ว่า “จงให้ถ้อยคำของเราเป็นอันดับแรก จงตั้งใจต่อถ้อยคำของเรา จงเอียงหูของเจ้าเข้าหาคำพูดของเรา” เพราะว่า “*ความเชื่อเกิดขึ้นได้เพราะการได้ยิน และได้ยินพระวาทะของพระเจ้า*” (โรม 10:17 แปลจากฉบับภาษาอังกฤษ)

เมื่อพระวาทะของพระเจ้าเข้าไปอยู่ในใจของคุณและในวิญญาณของคุณแล้ว ความเชื่อก็จะอยู่ที่นั่นโดยอัตโนมัติ คุณไม่จำเป็นต้องแสวงหาความเชื่อ คุณไม่จำเป็นต้องค้นหาความเชื่อ คุณไม่ต้องพยายามทำอะไรอีก ความเชื่อจะมาอยู่ในวิญญาณของคุณโดยที่คุณไม่รู้ตัว เมื่อคุณป้อนและยอมรับพระวาทะของพระเจ้าเข้าไปในวิญญาณของคุณ

และความเชื่อก็เป็นเคล็ดลับ เป็นเคล็ดลับในการรักษาโรคที่พระเยซูได้ทรงสำแดงในขณะที่พระองค์ประทับอยู่ในโลก

พระเยซูได้ตรัสกับนายร้อยว่า “จงไปเถิด
จะเป็นไปตามที่ท่านเชื่อ” (มัทธิว 8:13 ฉบับ
อมตธรรม) และในเวลานั้นเองบ่าวของเขาก็หายเป็น
ปกติ

ตอนที่หญิงตกโลหิตได้ถูกต้องฉลองพระองค์
พระเยซูได้ตรัสว่า “ลูกหญิงเอ๋ย ที่เจ้าหายโรคนั้น
ก็เพราะความเชื่อ [ของเจ้า] จงไปเป็นสุขและ
หายโรคเถิด” (มาระโก 5:34)

โยริสได้มาหาคำของพระเยซูเพราะลูกสาวเล็กๆ
ของเขากำลังจะตายแล้ว เขาทูล
อ้อนวอนต่อพระองค์ว่า “ขอเชิญพระองค์ไปทาง
พระหัตถ์บนลูกสาวของข้าพระองค์ เพื่อเขาจะได้
หายโรคและไม่ตาย” (มาระโก 5:23) แต่ขณะที่
พระองค์ได้เสด็จไปกับชายคนนั้น ผู้หญิงคนหนึ่ง
ที่เป็นโรคตกโลหิตได้มาถูกต้องฉลองพระองค์แล้ว
ก็หายจากโรคนั้น และพระเยซูทรงถูกรังไว้ ขณะนั้น

“ได้มีบางคนมาจากบ้านของไยรัสและบอกว่า “อย่า
รบกวนอาจารย์อีกเลย เพราะว่าลูกสาวของท่านตาย
เสียแล้ว”

ยังจะมีอะไรหมดหวังมากกว่านี้อีกไหม? มัน
จบสิ้นแล้ว แต่พระเยซูทรงหันกลับมาหาเขาและ
ตรัสว่า “อย่าวิตกเลย **จงเชื่อเท่านั้นเถิด**” (มาระโก
5:36) ไม่ต้องกลัว เชื่อเท่านั้น! พระเยซูได้เสด็จ
ไปถึงบ้านของไยรัส และเด็กผู้หญิงคนนั้นก็ลุกขึ้น
เดินได้และหายดี

ชายตาบอดสองคนได้ตามพระเยซูมาจากบ้าน
ไยรัสและร้องว่า “บุตรดาวิดเจ้าข้า ขอเมตตาข้า
พระองค์เถิด” พระเยซูทรงถามเขาว่า “เจ้าเชื่อหรือ
ว่าเรามีอิทธิฤทธิ์จะกระทำการนี้ได้” (มัทธิว 9:28)
พวกเขาทูลว่า “เชื่อ พระเจ้าข้า” ครั้นแล้วพระองค์
ก็ทรงถูกต้องตาของพวกเขา แล้วตรัสว่า “**ให้เป็นไป
ตามความเชื่อของเจ้าเถิด**” (มัทธิว 9:29) แล้วตา

ของเขาก็กลับเห็นดี

ความเชื่อเป็นสิ่งที่ทำให้การหายโรคเกิดผล และพระเจ้าได้ทรงบอกเราไว้อย่างชัดเจนว่า ความเชื่อเกิดขึ้นได้อย่างไร ในโรม 10:17 พระองค์ตรัสว่า “ฉะนั้นความเชื่อเกิดขึ้นได้...” เรารู้ว่าความเชื่อเกิดขึ้นได้ แล้วเกิดจากที่ใด? เกิดขึ้นได้อย่างไร? “...ความเชื่อเกิดขึ้นได้ก็เพราะการได้ยิน...” ไม่ได้เกิดขึ้นโดยการมองเห็น ไม่ได้เกิดขึ้นโดยการรู้สึก แต่เกิดขึ้นได้เพราะการได้ยิน ได้อะไร? “...และได้ยินพระวาทะของพระเจ้า” (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษ) ความเชื่อเกิดจากการได้ยินพระวาทะของพระเจ้า

ไม่น่าประหลาดใจเลยที่พระองค์ได้ตรัสไว้ว่า “จงเอียงหูของเจ้าเข้าหาคำพูดของเรา” นี่คือการทำให้เกิดความเชื่อ!

นี่คือวิธีที่ทำให้เกิดความเชื่อในการรักษาโรค

ขอผมอ่านสุภาษิต 4:22 ซ้ำอีกครั้งหนึ่งว่า “เพราะถ้อยคำของเราเป็นชีวิตแก่ผู้ที่ค้นพบ และมันรักษา (หรือเป็นยารักษา) เนื้อของผู้นั้นทั้งสิ้น”

ผมคิดไม่ออกว่าทำไมพวกคริสเตียนโดยเฉพาะคริสเตียนที่ได้รับการเติมเต็มด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ใช้เวลาในการค้นหาว່ว่าพระเจ้าตรัสอะไรไว้เกี่ยวกับเรื่องนี้ หรือไม่รับฟังสิ่งที่พระเจ้าตรัสเวลาเกิดเจ็บป่วยขึ้นมา แทนที่จะเปิดหูของเขาต่อถ้อยคำของพระเจ้า เขากลับไปฟังคำพูดของคนอื่น

ผู้คนอาจมีหัวใจที่ถูกต้องแต่มีความคิดที่ผิดก็เป็นได้ ผมไม่ได้ตั้งใจที่จะไม่สุขภาพ แต่ผมได้เรียนรู้มานานแล้วว่า ถ้าคนเหล่านั้นไม่พูดถึงพระวจนะของพระเจ้าในเรื่องนั้นออกมา คุณก็ไม่สามารถฟังสิ่งที่พวกเขาพูดได้เลย แม้คนนั้นจะเป็นนักเทศน์ก็ตาม บางครั้งคนดีก็ให้คำแนะนำในฝ่ายธรรมชาติแก่คุณ ซึ่งอาจเป็นสาเหตุทำให้คุณพลาดในฝ่าย

วิญญานไป

พระเจ้าตรัสว่า “จงเอียงหูของเจ้าเข้าหาคำพูด*ของเรา*” ถ้าเราจะฟังพระเจ้า บางครั้งเราก็ต้องตัดสิ่งอื่นทิ้งไป

เราจำเป็นต้องฟังสิ่งที่พระเจ้าได้ตรัสไว้ในพระวจนะของพระองค์เพื่อที่เราจะได้ชื่นชมไปกับพระพรแห่งพระวจนะนั้น เราจะต้องฟังสิ่งที่พระเจ้าตรัสไว้ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใดก็ตาม เพื่อเราได้ชื่นชมในพระพรที่พระองค์ทรงมีให้แก่เรา จงเอียงหูของคุณ.....คือจงฟังสิ่งที่พระเจ้าตรัสไว้.....

พระองค์ทรงมีสิ่งใดที่ตรัสไว้เกี่ยวกับความเจ็บป่วยบ้างไหม? มีมากมาย นี่คือตัวอย่างหนึ่ง และคุณจะพบมากกว่านี้อีกในบทที่ 4

พระวจนะของพระองค์กล่าวว่า “...ท่านได้แบกความเจ็บไข้ของเราทั้งหลาย และหอบโรคของเราไป” (มัทธิว 8:17)

พระวณะของพระองค์กล่าวว่า “พระองค์เองได้ทรงรับแบกบาปของเราไว้ในพระกายของพระองค์ที่ต้นไม้นั้น เพื่อว่าเราทั้งหลายจะได้ตายจากบาปได้ และดำเนินชีวิตตามคลองธรรม ด้วยบาดแผลของพระองค์ ท่านทั้งหลายจึงได้รับการรักษาให้หาย” (1เปโตร 2:24)

พระวณะของพระองค์กล่าวอีกว่า “คือเรื่องพระเยซูชื่อนาซาเร็ธ ว่าพระเจ้าได้ทรงเจิมพระองค์ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และด้วยฤทธานุภาพอย่างไร และพระเยซูเสด็จไปกระทำคุณประโยชน์ และรักษามรรดาคนซึ่งถูกมารเบียดเบียน เพราะว่าพระเจ้าทรงสถิตกับพระองค์” (กิจการของอัครทูต 10:38) พระองค์ทรงเรียกความเจ็บป่วยว่าเป็นการเบียดเบียนของมาร

3. อย่าให้มัน (ถ้อยคำของเรา) หนีไปจากสายตาของเจ้า...

ในข้อนี้พระองค์มีรับสั่งให้เรามองดูและรับฟัง ด้วย พระองค์ทรงมีรับสั่งให้เราฟังอะไร? “ถ้อยคำของพระองค์” พระองค์มีรับสั่งให้เราดูอะไร? “ถ้อยคำของพระองค์”

และนี่ก็จะต้องเกี่ยวกับการหายโรค เพราะ พระองค์ตรัสถึงเรื่องชีวิต, สุขภาพและยารักษาใน ข้อพระคัมภีร์ข้อต่อไป ดังนั้นจงรับพระวาทะเรื่องการหายโรคไว้ จงรับพระวาทะเรื่องสุขภาพไว้ จงรับเอาไว้ และมองดูที่พระวาทะนั้น อย่าให้พระวาทะหนีไปจากสายตาของคุณ อย่ามองไปที่สิ่งอื่นใดเลย ให้มองดูแต่ที่พระวาทะนั้น

และในพระวาทะที่กล่าวว่า “ด้วยบาดแผลของพระองค์ ท่านทั้งหลายจึงได้รับการรักษาให้หาย” เป็นอดีตกาล คือท่านได้รับแล้ว ด้วยเหตุนี้เอง ถ้าพระวาทะไม่พลาดไปจากสายตาของคุณ คุณก็จะมองว่าตัวคุณเองสบายดี คุณจะเห็นตัวเองด้วยสิ่งที่

พระเจ้าตรัสว่าเป็นของคุณ ถ้าพระวณะข้อนั้นไม่
พลัดไปจากสายตาของคุณ

ถ้าคุณมองว่าตัวเองเจ็บป่วย ถ้าคุณมองว่า
ตัวเองไม่หายจากความเจ็บป่วยสักที และถ้าคุณมอง
ว่าอาการของคุณกำลังแย่ลง นั่นแสดงว่าพระวณะ
ได้ละไปจากสายตาของคุณ คุณกำลังมองดูสิ่งอื่น
คุณกำลังมองตัวคุณเองด้วยสิ่งอื่นๆ อยู่

ไม่เคยมีใครบอกผม ผมเองก็ไม่เคยได้รับ
การสอนเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่เป็นเรื่องน่าอัศจรรย์ที่
พระวิญญานบริสุทธิ์ทรงเป็นครูสอนเราเอง และ
พระองค์จะทรงนำคุณให้เข้าไปตามพระวณะ
พระองค์ทรงเป็นผู้ประพันธ์เรื่องราวนั้น และผมไม่
ได้ตระหนักถึงเรื่องนี้มาก่อน จวบจนหลังจากที่
พระวิญญานบริสุทธิ์ได้ทรงนำผม ผมไม่รู้นั้นเป็น
การทรงนำ แต่ผมจำช่วงที่เป็นจุดเปลี่ยนในชีวิต
ของผมเมื่อได้รับการรักษาโรคได้ดี ผมนอนป่วยอยู่

เป็นเวลานานรวม 16 เดือน สิ่งนี้ได้เกิดขึ้นในเดือนมีนาคม เป็นเดือนที่ 12 ของเวลาที่ผมนอนป่วยอยู่

เมื่อสิบเอ็ดเดือนก่อนหน้านี้ ผมเห็นตัวเองตาย ผมเห็นภาพนั้นเป็นพันๆ ครั้ง หรืออาจจะเป็นหมื่นครั้งก็ได้ เมื่อคุณต้องนอนป่วยตลอด 24 ชั่วโมงในหนึ่งวันโดยไม่ได้ทำอะไรนอกจากมีชีวิตอยู่กับร่างกายที่เจ็บป่วยและปัญหา คุณก็สามารถคิดอะไรได้ต่างๆ นานา ผมเห็นตัวเองแยลง ผมเห็นตัวเองกำลังจะตาย ตอนกลางคืนเวลาที่ไฟดับหมดและทุกคนก็เข้านอน ผมถูกปล่อยทิ้งไว้ตามลำพังกับความคิดของผมเอง หลายๆ ครั้ง และคืนแล้วคืนเล่าที่ผมเห็นภาพของตัวเองตาย

ผมเห็นร่างของผม ผมเห็นสัปเหร่อนำศพของผมไปตกแต่งเพื่อเตรียมฝัง ผมเห็นพวกเขานำร่างของผมไปไว้ในโลงศพ ผมเห็นพวกเขานำร่างนั้น

กลับมาที่บ้านและวางไว้ที่ห้องรับแขก ผมเห็นคนในครอบครัวมารวมกันอยู่ที่นี่ ได้ยินเสียงร้องไห้และเห็นน้ำตาของพวกเขา เห็นพวกเขาไปโบสถ์และเคลื่อนไหวไปมาตามทางเดินในโบสถ์ ผมเห็นนักเทศน์ยืนอยู่ที่ธรรมาสน์ ได้ยินเขาเทศนา ผมได้ยินเสียงเพลง และผมเห็นพวกเขาเข้ามามองดูในโบสถ์เป็นครั้งสุดท้าย และผมก็ได้ตามพวกเขาเข้าไปด้วย ผมเห็นตัวเอง ผมเห็นใบหน้าของผมเอง ได้รับความรู้สึกและชาวซิด ผมเห็นตัวเองตายแล้ว

ผมเห็นเขายกโลงศพขึ้นจากแท่นที่วางและเคลื่อนไหวออกไปตามทางเดินในโบสถ์ ผมเห็นสัปเหร่อยกโลงไปไว้ในรถขนส่ง และเห็นเขาขับรถไปตามทางหลวงเก่าหมายเลข 75 แล้วก็เลี้ยวเข้าไปในสุสาน ผมยังได้เห็นหลุมที่เพิ่งขุดไว้ใหม่ๆ ผมเห็นพวกเขาเดินมาตามแปลงฝังศพของครอบครัว เขาวางโลงศพลงและวางดอกไม้ไว้รอบๆ โลงศพ

ทำพิธีที่สุสานเป็นครั้งสุดท้ายแล้วผมก็เห็นเพื่อน ๆ เดินจากไป ครอบครัวของผมก็เดินไปขึ้นรถกลับบ้าน ผมเห็นโรงศพเคลื่อนลงหลุม ฝาโลงปิดอยู่ ผมได้ยินเสียงก้อนดินกระทบกับฝาโลง ผมเห็นเขา เอาดินกลบจนเป็นเนินขึ้นมาและวางดอกไม้ลงบน เนินที่หลุมศพนั้น ผมเห็นดอกไม้เหล่านั้นเหี่ยวแห้ง และตายไปจนหมด ผมเห็นหลุมฝังศพในสุสานนั้น และผมเห็นตัวเองตาย

ผมเห็นใบไม้บนต้นไม้ที่ในที่สุดมันก็เหี่ยวแห้งตายไปจนเหลือแต่ลำต้น เห็นฝนตกและอากาศ ที่หนาวเย็น เห็นแม้กระทั่งหิมะในฤดูหนาว เห็นฤดู ใบไม้ผลิผ่านเข้ามา ได้ยินเสียงนกร้อง และเห็น แสงแดดแห่งฤดูร้อนส่องลงมาที่หลุมศพ ผมเห็นตัวเองตาย

แต่ตรงที่ใดที่หนึ่ง! ผมพอจำได้ว่าหลังจากที่ ผมได้อ่านพระคัมภีร์ตอนที่บอกว่า “อย่าให้มันหนีไป

จากสายตาของเจ้า” ไม่ว่าจะเป็นอย่างไอก็ตาม ผม
 รับรู้ว่าข้อพระคัมภีร์นี้จะเกิดผล! ผมไม่เคยได้ยิน
 ใครสอนถึงเรื่องนี้มาก่อน ตอนนั้นผมเพิ่งจะอายุได้
 16 ปี แต่ผมก็ทราบดีว่า สิ่งนี้เป็นพระวจนะของ
 พระเจ้า ผมรับรู้ว่าพระองค์ตรัสว่า “ถ้อยคำของเรา
 คือยารักษาของเรา” ผมรับรู้ว่าพระองค์ตรัสดังนี้
 “มันรักษาเนื้อของผู้นั้นทั้งสิ้น” (ภาษาอังกฤษแปล
 ได้ว่า มันเป็นสุขภาพแก่เนื้อหนังทั้งสิ้นของเขา)
 นั่นก็หมายถึงอวัยวะทุกส่วนตั้งแต่ศีรษะจรดปลาย
 เท้าของผม ผมรู้ว่าหมอ 5 คนที่รักษาผมอยู่บอกว่า
 เขาไม่สามารถรักษาผมได้และผมจะต้องตาย แต่ผม
 เริ่มเห็นตัวเองหายดี

เมื่ออาการโรคหัวใจกำเริบขึ้นมาและดูเหมือน
 ว่าผมจะแย่ลง ผมก็จะหัวเราะ หัวเราะอย่างเดียว!
 หัวเราะใส่อาการเจ็บป่วยเหล่านั้น! ผมเห็นตัวเอง
 หายดีแล้ว!

ผมถามตัวเองว่า “ผมจะทำอะไรถ้าผมลุกขึ้นได้แล้ว” แล้วผมก็ตอบตัวเองว่า “ผมคงจะเทศนา”

ดังนั้นจึงพูดว่า “ขอคืนสอและกระดาดให้ผมด้วย” แล้วผมก็เริ่มเขียนคำเทศนาไว้บ้าง ผมเคยนำมาใช้เทศน์เพียงคำเทศนาเดียวเท่านั้นเพราะว่าคำเทศนาเหล่านั้นใช้เทศนาไม่ได้ แต่ในที่สุดผมก็มีคำเทศนาเต็มกล่อง ผมเห็นตัวเองหายดี

คุณเห็นหรือยังผมกำลังพูดถึงอะไรอยู่? อย่าให้พระวจนะของพระองค์ห่างไปจากสายตาของคุณทำไม? **เพราะมันเป็นชีวิต! พระวจนะเป็นชีวิต!**

4. จงรักษามันไว้ภายในใจของเจ้า

นั่นหมายความว่าเก็บไว้ที่ตัวตนที่แท้จริงของคุณ ในวิญญาณของคุณ ในมนุษย์ภายในของคุณ ผู้เขียนหนังสือสดุดีกล่าวไว้ว่า “ข้าพระองค์ได้สะสมพระดำรัสของพระองค์ไว้ในใจของข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะไม่ทำบาปต่อพระองค์” (สดุดี 119:11)

ในบทที่ 3 ผมจะให้ตัวอย่างแก่คุณว่าจะทำสิ่งนี้ได้
อย่างไร?

แล้วผลที่ได้รับคืออะไร? ขอบคุณพระเจ้าที่
พระวาทะของพระองค์ก่อให้เกิดผล อะไรคือผลที่
ได้รับจากการทำสิ่งเหล่านี้?

**ผลที่ได้รับก็คือ เพราะมันเป็นชีวิตแก่ผู้ที่
ค้นพบ (ถ้อยคำของเรา) และมันรักษาเนื้อของผู้นั้น
ทั้งสิ้น**

ผมเชื่อพระวาทะนั้น ตอนที่ผมยังเป็นเด็ก
คริสเตียนแบπτิสต์นอนป่วยอยู่บนเตียง ผมเขียน
ลงบนหน้าเปล่าในพระคัมภีร์ของผมด้วยหมึกสีแดง
ว่า “คติประจำใจ: พระคัมภีร์บอกอะไร ผมเชื่อ
อย่างนั้นและตั้งมั่นคงอยู่ตามนั้น”

สำหรับตัวผม เมื่อผมอ่านพระคัมภีร์ซึ่งก็คือ
พระวาทะของพระเจ้า ผมเชื่อตามนั้นและตั้งมั่นคง
อยู่ในพระวาทะ เพียงแค่นั้นก็พอ ไม่มีประโยชน์

อะไรที่จะถกเถียงกันถึงเรื่องนี้ เพราะพระคัมภีร์กล่าวไว้ว่า “พระวณะของพระเจ้าเป็นสุขภาพและเป็นยารักษาเนื้อของผู้คนทั้งสิ้น”

มีคนถามผมว่า “อาจารย์เฮกิน อาจารย์เคยป่วยบ้างไหม?”

ผมตอบว่า “ไม่เคย”

“อย่างนั้นหรือครับ?” เขาพูดต่อ “แต่อาจารย์ทราบที่ผมหมายความว่าอะไร?”

และชายที่ถามผมคนนี้ก็คือนักเทศน์ที่อยู่ในคณะพระกิตติคุณสมบุรณ์ ซึ่งได้รับการเติมเต็มด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และอธิษฐานให้คนเจ็บป่วย! เขาพูดกับผมว่า “ผมจะบอกอาจารย์ว่าผมทานยาอะไร เพราะผมพบว่ามันช่วยผมอย่างมากทีเดียว” แล้วเขาก็เล่าเรื่องราวอย่างยืดยาวถึงสิ่งที่เขาทานทำให้เขามีกำลังเพื่อที่จะเทศนาถึงเรื่องการหายโรคจากพระเจ้าได้ แล้วเขาก็ถามผมว่า “อาจารย์เฮกิน

อาจารย์รับประทานยาอะไรครับ?”

ผมตอบ “ผมทานสิ่งที่ผมทดสอบ ถ้ามันไม่เกิดผลกับผม ผมก็ไม่ว่ามันจะเกิดผลกับผู้อื่นในโลกนี้ได้อย่างไร?”

“ครับ แต่อาจารย์เคยรู้สึกเพลียบ้างหรือเปล่าครับ?” เขาถามต่อ

“ก็ไม่น้อยนัก” ผมตอบ

“ถ้าอย่างนั้น เวลาอาจารย์รู้สึกไม่สบาย เช่น เป็นไข้ อาจารย์ทำอะไรครับ?” เขาถามอีก

ผมก็ตอบเขาไปว่า “ผมก็จะทานยาเพิ่มขึ้นอีกเท่าตัว ผมเพิ่มขนาดยาเป็นสองเท่า ผมจะเพิ่มการอ่านพระคัมภีร์ขึ้นอีกเท่าตัว และพระวาทะก็เกิดผลอย่างอัศจรรย์!”

บทที่ 3

ยาของพระเจ้า: เอาออกมาใช้จากใจ

ยาของพระเจ้ายี่เหมือนกับการจัดเตรียม
ต่าง ๆ ของพระองค์ เช่น ความรอด คือจะต้องเชื่อ
และเอาออกมาใช้จากหัวใจ จากวิญญาณ

สิ่งที่เกิดขึ้นบ่อย ๆ คือ ผู้คนได้อ่านเจอ
พระสัญญาบางอย่างแล้ว และเขาสามารถอ้างถึง
พระสัญญานั้นได้ด้วย ทั้งยังปากบ่นที่จะกระทำตาม
พระสัญญานั้น ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้รับพระสัญญานั้นเข้าไป
ในวิญญาณจริง ๆ พระสัญญานั้นอยู่ในสมองของเขา
มากกว่าอยู่ในใจของเขา

ผมเองทำอย่างนี้เสมอ คือผมจะไม่อธิษฐาน
ทันที เช่น ในเดือนมีนาคม ค.ศ. 1952 ผมอยู่ใน
งานประชุมแห่งหนึ่งในเมืองเท็กซัส มลรัฐเท็กซัส
ลูกสาวของผม แพ็ต ตอนนั้นเธอยังเด็กอยู่ เธอมี

เนื้องอกบางอย่างเกิดขึ้นบริเวณใกล้ตาของเธอ แต่ไม่ได้เป็นตากุ้งยิง ก่อนที่ผมจะออกจากบ้านเพื่อไปงานประชุมที่เมืองเท็กซัส ผมได้วางมือและอธิษฐานให้ลูกสาวของผมแล้ว แต่ภรรยาของผมได้เขียนจดหมายถึงผมในวันจันทร์บอกว่า ก้อนเนื้อยังคงอยู่ที่นั่น ภรรยาของผมเขียนว่า “แพ็คต้องการรู้ว่าเธอจะบอกกับพยาบาลอย่างไร เมื่อพยาบาลมาตรวจร่างกายในวันจันทร์หน้า”

ปกติพยาบาลจะมาตรวจเด็กที่โรงเรียนของแพ็คเดือนละครั้ง เพื่อตรวจตา, หูและร่างกายทั่วไปของเด็กนักเรียน

แพ็ครู้ว่าถ้าพยาบาลพบก้อนเนื้องอกก็คงจะถามเธอว่า เราได้พาแพ็คไปหาหมอหรือยัง และเราก็ไม่ได้พาเธอไป ดังนั้นประเด็นที่แพ็คต้องการรู้ก็คือ “หนูจะบอกกับพยาบาลว่าอย่างไร?”

ผมได้รับจดหมายของภรรยาในวันอังคารและ

รู้ดีว่าเหลือเวลาเพียงเล็กน้อยก่อนที่จะต้องตอบเธอ ผมจึงปล่อยเรื่องนี้ออกไปจากความคิดของผมจน หลังการประชุมภาคค่ำเพื่อผมจะได้ไม่เสียสมาธิ

คืนนั้น หลังจากการประชุม ผมกลับไป โรงแรมที่พัก พังข้าวตั้งแต่สี่ทุ่มถึงสี่ทุ่มสิบห้า แล้ว จึงปิดวิทยุ และเวลาสี่ทุ่มสิบห้านาที ผมก็หยิบ พระคัมภีร์ขึ้นมาและบอกกับตัวเองว่า ฉันจะอ่าน พระคัมภีร์หนึ่งชั่วโมงในเรื่องการหายโรค

ผมกล่าวพูดได้ว่าผมสามารถอ้างข้อพระคัมภีร์ ในเรื่องการหายโรคได้ 90% ของทั้งหมด ผมทำ สัญลักษณ์ตรงข้อเหล่านั้นไว้ในพระคัมภีร์ของผม แต่ผมก็เริ่มอ่านในหนังสือปฐมกาลและอ่านข้อพระ คัมภีร์เหล่านั้น อ่านแบบช้าๆ และอ่านไปเรื่อยๆ จนถึงพันธสัญญาใหม่

จนห้าทุ่มสิบห้า ผมจึงปิดพระคัมภีร์และปิด ไฟ แล้วบอกกับตัวเองว่า ฉันจะนอนหนึ่งชั่วโมง

และจะตื่นขึ้นมาตริกตรองข้อพระคัมภีร์เหล่านี้หนึ่ง ชั่วโมง แล้วจะนอนอีกหนึ่งชั่วโมงและจะตื่นขึ้นมา ตริกตรองข้อพระคัมภีร์อีกหนึ่งชั่วโมงจนถึงเช้า

แล้วผมก็ทำอย่างนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ ประทับอยู่ในวิญญาณของคุณ ร่างกายของคุณต้องการพักผ่อนและนอนหลับ แต่ที่จริงแล้ววิญญาณของคุณไม่เป็นเช่นนั้น ผมมีนาฬิกาปลุกอยู่ภายใน ตัวผม ผมแค่บอกกับวิญญาณของผมเองว่า ฉันจะนอนหนึ่งชั่วโมง เมื่อครบชั่วโมงแล้ว วิญญาณของ ผมก็ปลุกผมขึ้นมา จากนั้นผมก็ตริกตรองในข้อพระคัมภีร์เรื่องการหายโรคเป็นเวลาหนึ่งชั่วโมง

สิ่งที่ผมต้องการในเวลานั้นก็คือการที่ลูกสาวของผมหายดี มันไม่มีประโยชน์ที่จะตริกตรองถึงเรื่องอื่นเลย ไม่มีประโยชน์ที่จะคิดถึงข้อพระคัมภีร์ที่มีพระสัญญาด้านการเงิน นั่นไม่ใช่สิ่งที่ผมต้องการในเวลานั้น

ผมได้ทำอย่างนั้นตลอดคืน และในคืนต่อมา ผมก็ทำแบบเดิมอีก หลังจบข่าวแล้ว ผมก็หยิบ พระคัมภีร์ขึ้นมาและอ่านข้อพระคัมภีร์แบบซ้ำๆ ในเรื่องการหายโรคจากพระเจ้าทั้งหมด ผมทำดังนี้ คือ ตรีกตรองหนึ่งชั่วโมง นอนหลับหนึ่งชั่วโมง สลับกันไปตลอดคืนที่สอง

แล้วในตอนบ่ายของวันพฤหัสบดี ผมจึง เขียนจดหมายถึงภรรยาของผมว่า “ในจดหมายที่คุณเขียนถึงผมเมื่อวันจันทร์นั้น คุณบอกว่าแพ้ความต้องการจะรู้ว่าจะบอกพยาบาลอย่างไร

(ผมไม่ได้บอกเธอว่าจะให้บอกพยาบาลอย่างไร? เห็นหรือไม่ครับ ผมได้รับพระวณะของพระเจ้าไว้ และสร้างพระวณะนั้นไว้ในวิญญาณของผมแล้ว และผมก็ไม่ได้ดำเนินไปด้วยสิ่งที่ผมรู้ในสมองของตัวเอง)

ผมเขียนในจดหมายว่า “คุณบอกแพ็คไปเลยว่าคุณพ่อบอกว่าเธอหายดีแล้ว และผมรู้ที่อยู่ในใจของผมว่าเธอหายดีแล้ว เหมือนกับที่ผมรู้ในสมองของผมดีว่าสองบวกสองเป็นสี่ และสามคูณสามเป็นเก้า” ผมเขียนในจดหมายแค่นั้น

(คุณจะต้องรับพระวณะของพระเจ้าด้วยวิญญาณของคุณ นั่นเป็นความเชื่อที่แท้จริงเหมือนกับที่คุณรับรู้เรื่องอื่นๆ ในสมองของคุณ)

ภรรยาของผมบอกให้ผมทราบในเวลาต่อมาว่าเธอได้รับจดหมายของผม หลังจากที่ย่านแล้วก็เก็บไว้จนแพ็คกลับมาจากโรงเรียน ขณะที่แพ็คกำลังเล่นตุ๊กตาอยู่ข้างนอก ภรรยาของผมก็นึกถึงจดหมายนั้นได้ จึงเรียกแพ็คเข้ามาในบ้านแล้วบอกว่า

“แพ็ค เราได้รับจดหมายจากคุณพ่อ และคุณพ่อเขียนมาว่า ‘คุณบอกแพ็คไปเลยว่า คุณพ่อบอกว่าเธอหายดีแล้ว และผมรู้ที่อยู่ในใจของผมว่า

เธอหายดีแล้ว เหมือนกับที่ผมรู้ในสมองของผมดีว่า
สองบวกสองเป็นสี่และสามคูณสามเป็นเก้า’ ”

ภรรยาผมเล่าว่าแพ็ตยืนอยู่ตรงนั้นครู่หนึ่ง
เหมือนกับว่าเธอกำลังคิดถึงเรื่องนี้อยู่ แล้วเธอก็พูด
ว่า “ถ้าคุณพ่อพูดอย่างนั้น มันก็เป็นอย่างนั้นล่ะ”
แล้วเธอก็หมุนตัวกลับและกระโดดออกไปเล่นข้าง
นอกต่อ

พอถึงวันจันทร์ ก่อนเนื้อที่อยู่ใกล้ตากี้หายไป
มันหายไปแล้ว แพ็ตไม่จำเป็นต้องบอกอะไรกับ
พยาบาลเลย และผมก็ไม่เคยต้องตอบคำถามนั้น

**จงรับพระวณะของพระเจ้าซึ่งเป็นยารักษา
ของพระองค์ไว้ จงสร้างขึ้นไว้ในวิญญาณของคุณ**

ผู้ที่เป็ภรรยาอาจจะรู้เรื่องการทำอาหาร
เธออาจจะนั่งลงที่โต๊ะที่ไม่มีอะไรเลย และสาธยายให้
สามีฟังถึงสูตรอาหารที่แสนอร่อย, ส่วนผสมในสูตร
อาหารนั้นทั้งหมดรวมทั้งวิธีการทำด้วย แต่เพราะ

เธอรู้ดีว่าทั้งหมดที่เล่าไปนั้นจะไม่ทำให้มีอะไรตกลงไปในกระเพาะของสามีได้ แคร์ูเพียงอย่างเดียวก็ไม่ได้ทำให้มีอะไรตกลงไปในกระเพาะของเธอด้วยเหมือนกัน

คุณจำเป็นต้องทำอาหารที่คุณรู้วิธีทำ แล้วคุณก็ต้องทานเข้าไป แม้จะมีอาหารที่ทำเสร็จแล้วตั้งไว้ที่โต๊ะ การพูดถึงอาหารจานนั้นก็ไม่ได้เกิดประโยชน์อะไรกับคุณ

ในทำนองเดียวกันกับพระคัมภีร์ พระวณะอยู่ในนั้น และเราก็พูดถึงพระวณะนั้น เราเอาข้อพระคัมภีร์มาพูดคุยกัน และอ้างถึงข้อพระคัมภีร์ต่างๆ แต่ที่จริงแล้ว พระวณะไม่ได้เข้ามาอยู่ในเรา ไม่ได้เข้ามาอยู่ในวิญญาณของเราอย่างที่เราควรจะเป็น นั่นคือสาเหตุที่พระวณะไม่เกิดผลกับเรา

จงป้อนพระวณะให้ตัวเองอย่างสม่ำเสมอ เพื่อรักษาความเชื่อของคุณให้เข้มแข็ง ให้ป้อน

พระวณะเรื่องความเชื่อให้ตัวเองอยู่เสมอ ผมมักจะบอกกับที่ประชุมอยู่บ่อยๆ ว่า การที่ผมได้ทานทีโบนสติกเพียงครั้งเดียว ไม่ได้ทำให้ผมพูดได้ว่า “ผมรู้แล้วว่ารสชาติเป็นอย่างไร ผมเคยทานแล้วครั้งหนึ่ง ผมไม่จำเป็นต้องทานอีก” ไม่ใช่อย่างนั้น ผมจะทานอีกถ้ามีโอกาส เราจะต้องทานอาหารและออกกำลังกายเพื่อให้ร่างกายแข็งแรง เช่นเดียวกัน จงทานอาหารฝ่ายวิญญาณเพื่อดูแลให้วิญญาณแข็งแรงด้วย

ผมเองได้รับบางสิ่งบางอย่างจากสิ่งทีอาจารย์พี ซี เนลสันกล่าวไว้เมื่อหลายปีมาแล้ว ท่านได้กล่าวไว้ว่า “ให้ป้อนพระวณะเรื่องความเชื่อและการหายโรคเข้าไปอย่างสม่ำเสมอ ป้อนควบคู่ไปกับเรื่องอะไรก็ได้ที่คุณอ่านอยู่อย่างสม่ำเสมอ”

ผมมีกิจวัตรอย่างหนึ่งที่ทำเป็นประจำทุกวันคือ ไม่ว่าผมจะอ่านเรื่องอะไรก็ตาม ผมก็ต้องอ่าน

พระวณะในเรื่องของความเชื่อและการหายโรคด้วย
ผมป้อนพระวณะในเรื่องนี้ให้ตัวเองอยู่เสมอ

ตอนนี้ บางคนอาจจะพูดว่า “ฉันจะเชื่อว่า
พระวณะของพระเจ้าเกิดผล เพราะพระวณะเกิด
ผลกับอาจารย์เคนเนธ เฮกิน พระวณะก็จะเกิดผล
กับฉันเหมือนกัน”

แต่ถ้าพวกเขาไม่ทำแบบเดียวกับที่ผมได้ทำ
พระวณะก็จะไม่เกิดผลกับพวกเขา เพราะพวกเขา
ไม่เล็งความเชื่อของตนด้วยพระวณะ พระเยซู
ตรัสว่า “ให้เป็นไปตามความเชื่อของเจ้าเถิด”

อย่างที่อาจารย์เนลสันกล่าว “เมื่อถึงเวลาที่
คุณต้องใช้ความเชื่อ ไม่ว่าจะเพื่อตัวเองหรือเพื่อคน
ในครอบครัวก็ตาม ถ้าคุณไม่รักษาความเชื่อของ
ตัวเองให้มั่นคงไว้ คุณจะเสียเปรียบ”

จงรับพระวณะของพระเจ้าไว้ **“ยาของพระเจ้า”**
จงสร้างพระวณะของพระเจ้าไว้ในวิญญาณของคุณ!

บทที่ 4

ยาสำหรับไตร่ตรอง

การรักษา...ในการทรงไถ่

“แน่ที่เดียวท่านได้แบกความเจ็บไข้ของเราทั้งหลาย
และหอบความเจ็บปวดของเราไป
กระนั้นเราทั้งหลายก็ยังถือว่าท่านถูกดี
คือพระเจ้าทรงโอบยดีและข่มใจ
แต่ท่านถูกบาดเจ็บเพราะความทรยศของเราทั้งหลาย
ท่านฟกช้ำเพราะความบาปผิดของเรา
การดีสอนอันทำให้เราทั้งหลายสมบูรณ์นั้น
ตกแก่ท่าน
ที่ท่านต้องฟกช้ำนั้นก็ให้เราหายดี”
อิสยาห์ 53:4-5

“...บรรดาคนเจ็บป่วยทั้งหลายนั้น
 พระองค์ก็ได้ทรงรักษาให้หาย
 ทั้งนี้เพื่อจะให้สำเร็จตามพระวอนะ
 โดยอิสยาห์ผู้เผยพระวอนะที่ว่า
 ท่านได้แบกความเจ็บไข้ของเราทั้งหลาย
 และหอบโรคของเราไป”

มัทธิว 8:16-17

“พระองค์เองได้ทรงรับแบกบาปของเรา
 ไว้ในพระกายของพระองค์ที่ด้นไม้
 เพื่อที่เราทั้งหลายจะได้ตายจากบาปได้
 และดำเนินชีวิตตามคลองธรรม
 ด้วยบาดแผลของพระองค์
 ท่านทั้งหลายจึงได้รับการรักษาให้หาย”

1 เปโตร 2:24

“พระคริสต์ทรงไถ่เราให้พ้นความแข่งสาปแห่งธรรมบัญญัติ โดยการที่พระองค์ทรงยอมถูกแข่งสาปเพื่อเรา (เพราะพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า ทุกคนที่ต้องถูกแขวนไว้บนต้นไม้ต้องถูกสาปแข่ง)”

กาลาเทีย 3:13

ตามเฉลยธรรมบัญญัติ 28:15-22, 27-29, 35-61 โรคภัยไข้เจ็บทั้งสิ้นเป็นความแข่งสาปแห่งธรรมบัญญัติ แต่สรรเสริญพระเจ้า ในกาลาเทีย 3:13 พระคริสต์ได้ทรงไถ่เราให้พ้นจากความแข่งสาปแห่งธรรมบัญญัติแล้ว

การรักษา...นำพระทัยของพระบิดา

“...เราคือพระเจ้าแพทย์ของเจ้า”

อพยพ 15:26

“จงปรนนิบัติพระเจ้าของเจ้า
แล้วพระองค์จะทรงอวยพรแก่อาหารและน้ำของเจ้า
เราจะบันดาลให้โรคต่าง ๆ
หายไปจากท่ามกลางพวกเจ้า จะไม่มีการแท้งลูก
หรือเป็นหมันในดินแดนของเจ้า
เราจะให้เจ้ามีอายุยืนนาน”

อพยพ 23:25-26

เพราะว่าพระเนตรของพระเจ้าไปมา
อยู่เหนือแผ่นดินโลกทั้งสิ้น
เพื่อสำแดงฤทธานุภาพของพระองค์โดยเห็นแก่
ผู้เหล่านั้นที่มีใจจริงต่อพระองค์...”

2พงศ์าวดาร 16:9

“ไม่มีการร้ายใด ๆ จะตกมาบนท่าน
ไม่มีภัยมาใกล้เต็นท์ของท่าน
...เราจะให้เขาอึดใจด้วยชีวิตยืนยาว
และสำแดงความรอดของเราแก่เขา”

สดุดี 91:10, 16

“จิตใจของข้าเอ๋ย จงถวายสาธุการแด่พระเจ้าและ
อย่าลืมพระราชกิจอันมีพระคุณทั้งสิ้นของพระองค์
ผู้ทรงอภัยความบาปผิดทั้งสิ้นของท่าน
ผู้ทรงรักษาโรคทั้งสิ้นของท่าน”

สดุดี 103:2-3

“พระองค์ทรงใช้พระวจนะของพระองค์ไปรักษาเขา”

สดุดี 107:20

“คำของเราซึ่งออกไปจากปากของเรา
จะไม่กลับมาสู่เราเปล่า
แต่จะสัมฤทธิ์ผลซึ่งเรามุ่งหมายไว้
และให้สิ่งซึ่งเราใช้ไปทำนั้นจำเริญขึ้นจนนั้น”

อิสยาห์ 55:11

“เหตุฉะนั้น ถ้าท่านทั้งหลายเองผู้เป็นคนบาป
ยังรู้จักให้ของดีแก่บุตรของตน ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด
พระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์จะประทาน
ของดีแก่ผู้ที่ขอต่อพระองค์”

มัทธิว 7:11

**“ของประทานอันดีทุกอย่าง
และของประทานอันเลิศทุกอย่างย่อมมาจากเบื้องบน
และส่งลงมาจากพระบิดาแห่งบรรดาดวงสว่าง...”**

ยากอบ 1:17

**“ขณะนั้นมีคนโรคเรื้อนมากราบไหว้พระองค์ แล้ว
ทูลว่า ‘พระองค์เจ้าข้า เพียงแต่พระองค์จะโปรด
ก็จะทรงบันดาลให้ข้าพระองค์หายโรคได้’ พระองค์
ทรงยื่นพระหัตถ์ถูกต้องเขาแล้วตรัสว่า ‘เราพอใจ
แล้ว จงหายเถิด’ ในทันใดนั้นโรคเรื้อนของเขาก็กาย”**

มัทธิว 8:2-3

พระเยซูได้ตรัสด้วยพระองค์เองว่า “เราได้ลงมา
จากสวรรค์ มิใช่เพื่อกระทำตามความประสงค์ของ
เราเอง แต่เพื่อกระทำตามพระประสงค์ของพระองค์
ผู้ทรงใช้เรามา” (ยอห์น 6:38) ทุกสิ่งที่พระเยซู
ได้ทรงกระทำขณะที่ประทับอยู่ในโลกนี้ล้วนเป็น

น้ำพระทัยของพระเจ้าทั้งสิ้น หากคุณต้องการรู้ว่า
น้ำพระทัยของพระบิดาเป็นอย่างไร ให้ดูที่พระเยซู

การรักษา...พระราชกิจของพระเยซู

“คือเรื่องพระเยซูชวมนาซาเร็ธ

ว่าพระเจ้าได้ทรงเจิม

พระองค์ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

และด้วยฤทธานุภาพอย่างไร

และพระเยซูเสด็จไปกระทำคุณประโยชน์

และรักษาบรรดาคนซึ่งถูกมารเบียดเบียน...”

กิจการ 10:38

ความจริงที่ควรฝังอยู่ในหัวใจของคุณคือ
พระคริสต์ทรงเป็นแพทย์ผู้รักษา ซาดานเป็นผู้เบียด
เบียน

“ขโมยนั้นยอมมาเพื่อจะลักและฆ่าและทำลายเสีย
เราได้มาเพื่อเขาทั้งหลายจะได้ชีวิต
และจะได้อย่างครบบริบูรณ์”

ยอห์น 10:10

“พระเยซูจึงเสด็จดำเนินไปตามนครและหมู่บ้าน
โดยรอบ ทรงสั่งสอนในธรรมศาลาของเขา
ประกาศข่าวประเสริฐแห่งแผ่นดินของพระเจ้า
ทรงรักษาโรคและความป่วยไข้ทุกอย่างของพลเมือง
ให้หาย”

มัทธิว 9:35

“และประชาชนเป็นอันมากมาเฝ้าพระองค์ พวกคน
ง่อย คนแขนขาพิการ คนตาบอด คนใบ้และคนเจ็บ
อื่น ๆ หลายคน มาวางแทบพระบาทของพระเยซู
แล้วพระองค์ทรงรักษาเขาให้หาย คนเหล่านั้นจึง
อัศจรรย์ใจนัก เมื่อเห็นคนใบ้พูดได้ คนแขนขา
พิการหายเป็นปกติ คนง่อยเดินได้ คนตาบอด

กลับเห็น แล้วเขาก็สรรเสริญพระเจ้าของชนชาติ
อิสราเอล”

มัทธิว 15:30-31

“พระเยซูคริสต์ยังทรงเหมือนเดิมในเวลาวานนี้
และเวลาวันนี้ และต่อๆ ไปเป็นนิกาล”

ฮีบรู 13:8

การรักษา...งานรับใช้ของคริสตจักร

“เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้ที่วางใจใน
เราจะกระทำการซึ่งเราได้กระทำนั้นด้วย และเขา
จะกระทำการที่ยิ่งใหญ่กว่านั้นอีก เพราะว่าเราจะไป
ถึงพระบิดาของเรา”

ยอห์น 14:12

“ฝ่ายพระองค์จึงตรัสสั่งพวกสาวกว่า ‘เจ้าทั้งหลาย
จงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์
ทุกคน...มีคนเชื่อที่ไหนหมายสำคัญเหล่านี้จะบังเกิด

ขึ้นที่นั่น คือเขาจะจับผีออกโดยนามของเรา เขาจะ
พูดภาษาแปลกๆ เขาจะจับงูได้ ถ้าเขากินยาพิษ
อย่างใด จะไม่เป็นอันตรายแก่เขา และเขาจะวาง
มือบนคนไข้คนป่วย แล้วคนเหล่านั้นจะหายโรค”

มาระโก 16:15, 17-18

“มีผู้ใดในพวกท่านเจ็บป่วยหรือ
จงให้ผู้นั้นเชิญบรรดาผู้ปกครองของคริสตจักรมา
และให้ท่านเหล่านั้นอธิษฐานเพื่อเขา
และเจิมเขาด้วยน้ำมันในพระนาม
ขององค์พระผู้เป็นเจ้า
และการอธิษฐานด้วยความเชื่อ
จะช่วยให้ผู้ป่วยรอดชีวิต
และองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงโปรดให้เขาหายโรค
และถ้าเขาได้กระทำความบาป
พระองค์ก็จะทรงโปรดอภัยให้”

ยากอบ 5:14-15

“ท่านที่รัก ข้าพเจ้าอธิษฐานขอให้ท่านมีพลานามัย
สมบูรณ์ และเจริญสุขทุกประการอย่างจิตวิญญาณ
ของท่านจำเริญอยู่นั้น เพราะว่าข้าพเจ้าปีติยินดีอย่าง
ยิ่ง เมื่อพวกพี่น้องบางคนได้มาและเป็นพยานถึง
ชีวิตอันคงเส้นคงวาของท่าน ตามที่ท่านได้ประพฤติ
ตามสั่งจะนั้น”

3 ยอห์น 2

การรักษา...พระเจ้ากระทำการอยู่ภายในเรา

“ลูกทั้งหลายเอ๋ย ท่านเป็นฝ่ายพระเจ้า และได้ชนะ
เขาเหล่านั้น เพราะว่าพระองค์ผู้ทรงอยู่ในท่านทั้ง
หลายเป็นใหญ่กว่าผู้นั้นที่อยู่ในโลก”

1 ยอห์น 4:4

ความเชื่อเพื่อการรักษา

“เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ถ้าผู้ใด ๆ จะสั่งภรรยา
นี้ว่า ‘จงลอยไปลงทะเล’ และมีได้สงสัยในใจ แต่

เชื่อว่าจะเป็นไปตามที่สั่งนั้น ก็จะเป็นตามนั้นจริง”

มาระโก 11:23

คำอธิษฐานด้วยความเชื่อ

**“เหตุฉะนั้นเราบอกท่านทั้งหลายว่า
ขณะเมื่อท่านจะอธิษฐานพระเจ้าขอสิ่งใด
จงเชื่อว่าจะได้รับ และท่านจะได้รับสิ่งนั้น”**

มาระโก 11:24

เกี่ยวกับผู้เขียน

งานรับใช้พระเจ้าของ เคนเนธ อี เฮกิน ดำเนินมานานกว่า 50 ปี นับแต่พระเจ้าทรงทำการอัศจรรย์รักษาเขาให้หายจากโรคหัวใจพิการ และโรคเกี่ยวกับโลหิตที่ไม่สามารถรักษาให้หายได้ ในขณะที่เขาอายุได้ 17 ปี ปัจจุบันขอบข่ายงานของ Kenneth Hagin Ministries กว้างขวางทั่วโลก รายการวิทยุ “Faith Seminar of the Air” เป็นที่รู้จักกันทั่วสหรัฐอเมริกา และส่งกระจายเสียงออกไปมากกว่า 80 ประเทศ นอกจากนั้น ยังมีงานรับใช้ทางด้านอื่นๆ ซึ่งรวมถึง The Word of Faith นิตยสารรายเดือนที่แจกฟรีงาน All Faith’s Crusades ที่จัดทั่วประเทศการศึกษาพระคัมภีร์ทางไปรษณีย์ (RHEMA Bible Training Center) สมาคมศิษย์เก่าเรมา (RHEMA Alumni Association) และสมาคมผู้รับใช้นานาชาติเรมา (RHEMA Ministerial Association International)

ตู้ ป.ณ.175
ไปรษณีย์ยานนาวา
กรุงเทพฯ
10120

www.rhemathailand.org